கேளுங்கள்.

பாகம் 13

பெற்றுக்கொள்வோம் என்று விசுவாசியுங்கள்.
(பெற்றுக்கொண்டோம் என்று விசுவாசியுங்கள்.)

மாற்கு 11:22-24 இயேசு அவர்களை நோக்கி: தேவனிடத்தில் விசுவாசமுள்ளவர்களாயிருங்கள்.
23 எவனாகிலும் இந்த மலையைப் பார்த்து: நீ பெயர்ந்து, சமுத்திரத்திலே தள்ளுண்டுபோ என்று சொல்லி, தான் சொன்னபடியே நடக்கும் என்று தன் இருதயத்தில் சந்தேகப்படாமல் விசுவாசித்தால், அவன் சொன்னபடியே ஆகும் என்று மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்.
24 ஆதலால், நீங்கள் ஜெபம்பண்ணும் போது எவைகளைக் கேட்டுக்கொள்வீர்களோ, அவைகளைப் பெற்றுக்கொள்வோம் என்று விசுவாசியுங்கள், அப்பொழுது அவைகள் உங்களுக்கு உண்டாகும் என்று சொல்லுகிறேன்.
“பெற்றுக்கொள்வோம்” (receive) என்ற வார்த்தை கிரேக்க வேதாகமத்தில் “அயோரிஸ்ட்” காலத்தில் இருக்கிறது. அதாவது ஏற்கனவே நடந்து அதன் தொடர்ச்சி, முடிவு இவைகளை குறிப்பிடாமல் இருப்பது. ஒரு ஆங்கில வேதாகம் ‘ பெற்றுக்கொண்டோம்’ என்று இதை மொழி பெயர்த்திருக்கிறது.

வேதாகமத்தில் பழைய ஏற்பாட்டில் பலரும் ஒரு முறைக்கு மேலாக ஒரு காரியத்துக்காக ஜெபித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் புதிய ஏற்பாட்டில் ***மாற்கு 8:25* ல்** மாத்திரமெ, ஒரு சவுக்கியத்துக்காக இயேசு மற்றொரு முறை ஊழியம் செய்ததாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இயேசு இதை செய்தது, தேவன் அவர் விண்ணப்பத்தை சரியாக கேட்க வில்லை என்பதற்காக அல்ல; இந்த மனிதனின் அவநம்பிக்கை அவன் சவுக்கியமாவதை தடுத்ததனால் ஒரு முறை கூட சுகமாக்கும் வல்லமையை கொடுக்கிறார்.

பலரும் பல காரியங்களுக்காக ஜெபித்துவிட்டு பின் தேவன் அதற்கு பதில் தந்திருக்கிறாரா என்று தங்கள் சூழ்நிலைகளை பார்க்கிறார்கள். இது காட்சியால் நடப்பது, விசுவாசத்தால் அல்ல ***(2 கொரி 5:7).*** அவர்கள் தேவனுடைய பதிலை பார்க்க முடியாவிட்டால், அதே காரியத்தை தேவன் செய்வதற்காக மீண்டும் ஜெபிக்கிறார்கள். இப்படி கேட்டு பெற்றுக்கொள்ளும்படியாக இயேசு கற்பிக்கவில்லை ***(மாற்கு 11:22-24).*** இவ்வசனத்தின்படி, நாம் ஒரே ஒரு முறைதான் ஒரு தேவைக்காக தேவனிடம் கேட்க வேண்டும், அதன் பின் அதைப்பெற்றுக்கொண்டோம் என்று விசுவாசிக்க வேண்டும் ***(மாற்கு 11:24).*** நாம் மீண்டும் கேட்டால், முதலாவது கேட்ட போதே பெற்றுக்கொண்டோம் என்று விசுவாசிக்க வில்லை என்று அர்த்தம். என்றாலும் ஜெபத்துக்கான பதிலை காண்பது வரை தொடர்ந்து ஜெபித்துக்கொண்டிருக்க வேண்டும். **ஜெபம் என்பது தேவைகளை தேவனிடம் கேட்பது மாத்திரம் அல்ல; துதிப்பது, நன்றி சொல்வது, தேவனோடு பேசுவது**.....

நாம் எப்போது விசுவாசிக்க வேண்டும் என்றால், **“ஜெபம் பண்ணும்போது**”; அப்போது நாம் கேட்டது **“உண்டாகும்”**. இது எதிர்காலத்தை குறிப்பிடுகிறது. இதற்கான சமயம் ஒரு நிமிடமாகவோ அல்லது அதிக சமயமாகவோ இருக்கலாம். தேவனது சித்தத்தின்படி கேட்கப்படும் எந்த ஜெபத்துக்கான பதிலையும் தேவன் உடனடியாக கொடுக்கிறார் ***(மத் 7:7),*** ஆனால் அவர் ஆவிக்குரிய உலகத்தில் இதை செய்கிறார், இது நமது பௌதீக புலன்களுக்கு உடனடியாக புலப்படுவது இல்லை ***(மத் 7:8).*** விசுவாசத்தால், தேவன் நம் ஜெபங்களுக்கு பதில் தந்திருக்கிறார் என்று விசுவாசிக்க வேண்டும். அப்படி விசுவாசிக்காமல் இருப்பது அவநம்பிக்கையாகும், இது நமது ஜெபங்களில் கேட்டவற்றை பெற்றுக்கொள்ளாமல் தடை செய்து விடும் ***(யாக் 1:5-7).*** ‘விசுவாசம்’தான் நாம் கேட்டவற்றின் உறுதி, நாம் பார்ப்பது அல்ல ***(எபி 11:1).***

Bro D.Vergin kumar,

To continue..